

[Glønborg]

bedre for børnene. Derfor kan vi medvirke til forslaget. Vi betragter det som en smidiggørelse af de adfærdsregler, som nu engang skal til, og som skal beskrives, når der er nogle mennesker, der har nogle aftaler med hinanden om at arbejde for hinanden.

Jeg vil gerne sige, at vi egentlig betragter den lille vending, som har været draget frem, om, at man »uden ugrundet ophold skal underrette«, som en gevinst. Det var da ikke så godt, om der havde stået, at »uden ophold havde man pligt til at underrette«. For så ville nogle jo kunne komme op at hænge. Med det lille ord »ugrundet« er der skabt en ventil for, at der kunne være nogle situationer, der gør, at man kommer lidt for sent med den dér meddelelse, og så skal man altså ikke op at hænge på den alligevel. Så jeg ser det som et eksempel på, at man ønsker at gøre dette så enkelt og smidigt som muligt.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal takke ordførerne for den velvillige indstilling til dette lille lovforslag.

Fru Jytte Andersen var så venlig at gøre opmærksom på, at vi tog hul på 1990'erne med dette forslag på det arbejdsmarkedspolitiske område, og så synes jeg da, det er glædeligt at konstatere, at vi fik »gang i 90'erne« på en så fredelig måde, som der er lagt op til her. Det håber jeg vi kan fortsætte med, ikke kun i 1990, men også i resten af årtiet, og det skal i hvert fald ikke skorte på velvilje fra min side til, at vi kan få en fredsommelig behandling af forslagene på det arbejdsmarkedspolitiske område.

Både fru Jytte Andersen og fru Lilli Gyldenkilde var inde på formuleringen »uden ugrundet ophold« og udtrykte bekymring for, om der heri lå en stramning. Man var lidt usikker på, hvordan begrebet eller udtrykket skulle fortolkes.

Her er det min opfattelse, at det er et spørgsmål, som egner sig vældig godt til at få opklaret under udvalgsarbejdet. Vi har haft mange overvejelser om, hvilket udtryk vi skulle anvende. Der har været andre forslag på bedding, f.eks. udtrykket »snarest muligt«, men det var vores opfattelse, at det ville være en strammere bestemmelse end »uden ugrundet ophold«.

Men lad os nu forsøge at få det fortolket i udvalget. Jeg er temmelig sikker på, at det vil berolige både ordføreren fra Socialdemokratiet og ordføreren fra SF.

Så var der hr. Glistrup, der havde nogle lidt mere specielle bemærkninger. Nogle af dem skal jeg ikke kommentere, men jeg opfattede hr. Glistrups indlæg næsten som en opfordring til, at jeg skulle fremsætte et ændringsforslag, hvorefter der også skulle være barselorlov til folk, der ikke fik børn. Det kan jeg så bedrøve hr. Glistrup med, at det har jeg faktisk ikke til hensigt at gøre.

Derimod er jeg mere positiv over for noget andet, som hr. Glistrup gjorde opmærksom på, nemlig, skal vi sige den pædagogiske fremstilling af lovforslaget. Det har jeg ikke selv tænkt på, men efter at hr. Glistrup gjorde mig opmærksom på det, har jeg igen skimmet lovforslaget igennem, og de bemærkninger, som hr. Glistrup fremsatte på dette område, vil jeg i hvert fald tage med tilbage til ministeriet og overveje, om det kunne gøres på en lidt anden måde i fremtiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 92:

Forslag til lov om leje.

Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.

(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Boligministeren (Agnete Laustsen):**

Det fremsatte forslag, som er en genfremsættelse af SF's forslag fra sidste samling, er, hvad der jo er naturligt nok, når der er tale om et altomfattende lejelovsforlag, et meget stort forslag, nærmere bestemt 194 paragraffer.